

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/145/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203608
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718203608.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: U. F., E.. F., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. V. XXXX/XX, XXX XX K., občan SR, o zaplatenie 3244,34 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 200,72 Eur **z a s t a v u j e .**
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a .**
- III. Žalovanému súd nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Predchodca žalobcu - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; IČO: 31 320 155 (ďalej len ako „VÚB, a.s.“) sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 12.06.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3 244,34 Eur, spolu s úrokom z omeškania v miere 5,05 % ročne od 15.09.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia a to na tom skutkovom a právnom základe, že jeho predchodca - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 (ďalej len ako „Consumer FH“) so žalovaným uzatvorili dňa 15.01.2015 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej Consumer FH poskytol žalovanému pôžičku vo výške 3 600 Eur (ďalej len ako Zmluva o pôžičke“), pričom v danom prípade išlo o tzv. webovú zmluvu, uzatvorenú prostredníctvom diaľkovej komunikácie (cez internet). Podľa Zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 107,43 Eur, až do celkovej sumy 6 645,80 Eur. Do dňa podania žaloby uhradil žalovaný sumu 922,43 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca v zmysle ustanovení Zmluvy o pôžičky a v zmysle Obchodných podmienok dňa 27.06.2015 listom - Predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.08.2015 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 26.08.2015 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 3 244,34 Eur. Zmluvnú pokutu si žalobca neuplatnil - uplatnil si však náklady, ktoré mu vznikli s vymáhaním pohľadávky v sume 60,72 Eur.

2. K žalobe boli priložené Zmluva o pôžičke; Pravidlá akcie k Zmluve o pôžičke; Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere; Informácie o RPMN; Plná moc; Notárska zápisnica NZ 54215/2017; Všeobecné poisťné podmienky pre poisťenie schopnosti splácať úverové splátky klientov Consumer Finance Holding a.s.; Zmluva o poskytovaní služieb medzi žalovaným a Consumer FH zo dňa 13.11.2014, Prehľad splátok a úhrad; Predžalobná upomienka zo dňa 27.06.2015 (ďalej len ako

„Predžalobná upomienka“); doklad o odoslaní Predžalobnej upomienky a Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.08.2015 (ďalej len ako „Oznámenie o zosplatnení“).

3. Žalovanému sa na adresu jeho trvalého pobytu podľa registra obyvateľov SR žalobu s prílohami, poučeniami o procesných právach a povinnostiach a uznesením tunajšieho súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe, nepodarilo doručiť - zásielku si v odbernej lehote neprevzal.

4. Podľa § 106 ods.1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

5. Podľa § 116 CSP, ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Ďalšie písomnosti súd žalovanému doručuje na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a).

6. Nakoľko sa šetrením tunajšieho súdu nepodarilo zistiť iný skutočný pobyt žalovaného, tunajší súd v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami CSP dňa 28.11.2018 zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu a ďalšie písomnosti doručoval žalovanému na adresu jeho trvalého pobytu uvedenú v registri obyvateľov SR.

7. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 19Csp/15/2018-93 zo dňa 28.01.2019 súd na základe návrhu pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť VÚB, a.s. a na jej miesto do sporu vstúpila ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154.

8. V podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 28.03.2019 žalobca žiadal ospravedlniť jeho neúčast' na pojednávaní s tým, že súhlasí s rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti a uviedol, že po podaní žaloby žalovaný vykonal úhrady v celkovej sume 140 Eur (a to dňa 11.05.2018 v sume 20 Eur, dňa 11.06.2018 v sume 20 Eur; dňa 11.07.2018 v sume 20 Eur; dňa 13.08.2018 v sume 20 Eur; dňa 19.09.2018 v sume 20 Eur; dňa 11.10.2018 v sume 20 Eur a dňa 12.11.2018 v sume 20 Eur) a preto žalobca berie žalobu späť v časti o zaplatenie 140 Eur a takisto berie žalobu späť v časti o zaplatenie zmluvných pokút a poplatkov v sume 60,72 Eur (pozn. súdu - v žalobe označené ako „náklady na vymáhanie pohľadávky“). Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3 043,62 Eur spolu s úrokom z omeškania v miere 5,05 % ročne zo sumy 3183,62 Eur od 01.09.2015 do 11.05.2018; úrokom z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 3163,62 Eur od 12.05.2018 do 11.06.2018; úrokov z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 3143,62 Eur od 12.06.2018 do 11.07.2018; úrokov z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 3123,62 Eur od 12.07.2018 do 13.08.2018; úrokov z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 3103,62 Eur od 14.08.2018 do 19.09.2018; úrokov z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 3083,62 Eur od 20.09.2018 do 11.10.2018; úrokov z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 3063,62 Eur od 12.10.2018 do 12.11.2018 a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3043,62 Eur od 13.11.2018 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

9. Dňa 29.03.2019 sa vo veci konalo pojednávanie a to v neprítomnosti žalobcu. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že je pravda, že uzatvoril predmetnú Zmluvu o pôžičke cez internet, pričom v tom čase bol v Nemecku. Pôžičku prestal plniť riadne a včas a úhrady, ktoré uvádza žalobca, či už v žalobe, alebo v podaní zo dňa 28.03.2019, sú správne. V čase, kedy mal byť úver zosplatnený, bol v Nemecku, poštu si preto nepreberal a preto sa žalobcovi zrejme vracala pošta ako neprebratá v odbernej lehote. Nebol si istý, či žiadal aj o poistenie, ale zrejme áno, keďže tam niečo také zaškrtol. Následne žalovaný - s poukazom na to, že žalobcom je spoločnosť „Intrum“, s ktorou on neuzatváral žiadnu zmluvu - z mobilného telefónneho zariadenia prečítal text, obsahom ktorého bolo, že popiera všetky skutkové tvrdenia, nárok neuznáva a z opatrnosti vznáša námietku premlčania. Poukázal na to, že predmetný nárok je v podstate úžerou, pričom žiada, aby súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka v jeho prospech a aby súd vykonal súdnu kontrolu a posúdil Zmluvu o pôžičke z hľadiska úžery. Žiadal, aby súd

žalobu zamietol v celom rozsahu. Na otázku súdu uviedol, že mu trovy v spore nevnikli a ich náhradu preto nepožaduje.

10. Podľa 151 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

11. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 100 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení neskorších predpisov, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

13. Podľa § 101 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Podľa § 103 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

15. Podľa § 122 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

16. Podľa § 53 ods. 9 Obč. Z. v znení účinnom do 22.12.2015, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 255 ods. 1,2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

19. Podľa § 256 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

20. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

23. Súd nepovažoval za sporné medzi stranami žiadne skutkové tvrdenia, nakoľko žalovaný na pojednávaní potvrdil uzatvorenie Zmluvy o pôžičky, obdržanie finančných prostriedkov, ako aj skutočnosť, že prestal pôžičku splácať. Súd neprihliadal na následné prečítanie textu z mobilného telefónu žalovaného ako na „popretie skutkových tvrdení“, nakoľko sám žalovaný uviedol, že to prečítal len z dôvodu, že ide o spoločnosť „Intrum“, s ktorou on zmluvu neuzatváral. Vzhľadom na uvedené mal preto za to, že medzi stranami sporu najmä nie je sporné, že :

- dňa 15.01.2015 uzavreli Consumer FH ako veriteľ a žalovaný ako dlžník tzv. „webovú“ Zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bola pôžička (úver) v sume 3 600,00 Eur, pri celkových nákladoch žalovaného 2 430,00 Eur, výške mesačnej splátky s poistením 107,43 Eur; počte 60 splátok; sadzbe poistenia: 6,90 %; mesačnej výške poistného: 6,93 Eur; fixnej ročnej úrokovej sadzbe: 25 %; RPMN: 25 %; termíne splatnosti prvej splátky 20.02.2015 a termíne splatnosti ďalších splátok vždy 20. dňa v mesiaci;
- podľa bodu 12.2. Zmluvy o pôžičke (Vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky) bola spoločnosť Consumer FH oprávnená vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky (čo i len čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace), a to za podmienok ustanovených v § 53 ods.9 a 565 Občianskeho zákonníka;
- dňa 27.06.2015 spoločnosť Consumer FH listom - Predžalobná upomienka vyzvala žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornila aj na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru;
- nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.08.2015 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 26.08.2015 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru;
- žalovaný uhradil z pôžičky celkom sumu 1 062,43 Eur.

24. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi v zmysle § 204 CSP, konkrétne Zmluvou o pôžičke; Pravidlami akcie k Zmluve o pôžičke; Štandardnými Európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere; Informáciami o RPMN; Notárskou zápisnicou NZ 54215/2017; Všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úverové splátky klientov Consumer Finance Holding a.s.; Zmluvou o poskytovaní služieb medzi žalovaným a Consumer FH zo dňa 13.11.2014, Prehľadom splátok a úhrad; Predžalobnou upomienkou a dokladom o odoslaní Predžalobnej upomienky; Oznámením zosplatnení a Prehľadom úrokových sadzieb podľa stánky NBS k 01/2015.

25. V časti o zaplatenie sumy 140 Eur a tiež v časti o zaplatenie sumy 60,72 Eur ako nákladov v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, v ktorých žalobca zobral žalobu späť (celkom v sume 200,72 Eur), súd konanie v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil (výrok I.)

26. Súd sa musel následne prednostne vysporiadať s námietkou premlčania, vznesenou žalovaným na pojednávaní. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobe (vo zvyšnej časti) nie je možné vyhovieť a to vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, preto súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.).

27. Žalobca listinným dôkazom - Oznámenie o zosplatnení (č.l. 22) odkazuje (pokiaľ ide o výzvu na zaplatenie dlžných splátok a upozornenie na možnosť zosplatnenia pôžičky) na Predžalobnú upomienku. Z listinného dôkazu Predžalobná upomienka (č.l. 23) vyplýva, že spoločnosť Consumer FH upozornila žalovaného na možnosť zosplatnenia pôžičky (úveru), ak v lehote do 05.08.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 04/2015. Podľa listinného dôkazu - Zmluva o pôžičke (č.l. 10-13), konkrétne čl. IV, boli splátky splatné vždy do 20. dňa v mesiaci a teda predmetná splátka (04/2015) bola splatná dňa 20.04.2015 (v tejto súvislosti súd poznamenáva, že žalovaný sa v zmysle Prehľadu splátok a úhrad dostal do omeškania už so zaplatením 2. splátky, splatnej 20.03.2015). Oprávnenie spoločnosti Consumer FH zosplatniť pôžičku pritom vyplýva z bodu 12.2 Zmluvy o pôžičke v spojení s § 565 Obč. Z.

28. V zmysle § 103 Obč. Z. tak odo dňa splatnosti splátky 04/2015, t.j. dňa 20.04.2015, začala plynúť trojročná premlčacia doba (§ 101 Obč. Z.), ktorej koniec pripadol v zmysle § 122 Obč. Z. na 20.04.2018. Nakoľko bola žaloba podaná na súd až dňa 12.06.2018, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby a keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd nemohol nárok žalobcovi priznať.

29. Na podporu správnosti svojho záveru o premlčaní nároku súd poukazuje napr. na rozsudok KS v Prešove, č.k. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, rozsudok KS Trenčín, č.k. 17Co/385/2016 zo dňa 04.10.2017, rozsudok KS Žilina, č.k. 9Co/40/2018 zo dňa 19.04.2018 a rozsudok Krajského súdu v

Trenčine sp.zn 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, v ktorom súd skonštatoval, že „V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky a nie samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, resp. doručením žalovanému (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatenia preto neuplynula splatnosťou poslednej splátky, pre ktorú žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť, ale splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatenie. Pri využití práva na zosplatenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplateniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročnosťou nesplnenej splátky. Totožné závery vyplývajú taktiež aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/668/2015 zo dňa 05.04.2017 a z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/211/2016 zo dňa 13.10.2016.

30. Súd je toho názoru, že nebolo možné žalobcovi priznať ani nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré v dôsledku nesplatenia istiny dlhu narastali a plynuli v čase, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú právny osud samotnej (premlčanej) pohľadávky. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi záväzkovo-právneho vzťahu nový vzťah (nové právo), ale dochádza len k zmene pôvodného vzťahu a to tak, že popri hlavnom záväzku (na zaplatenie istiny) je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi aj vedľajší záväzok (úroky z omeškania). Nie je preto možné prijať záver, že za každý deň omeškania vzniká veriteľovi nové a nové právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to až do splatenia istiny, pričom každé jednotlivé právo na úroky z omeškania by sa malo premlčovať osobitne v samostatnej 3-ročnej premlčacej dobe, nakoľko by sa tým poprela samotná podstata úrokov z omeškania ako príslušenstva hlavnej pohľadávky a tiež by sa tým popieral inštitút premlčania ako taký. Pre vznik povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, keď došlo k omeškaniu so splnením dlhu. Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 1Cdo/157/2009 z 29.06.2010 dospel k rovnakému záveru, keď uviedol, že povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorázovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením záväzku a týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudkoch sp. zn. 5Sžf/40/2015, 5Sžf/52/2014 a 5Sžf/66/2014 a 4Co/222/2005 (z 27.03.2008). Taktiež k rovnakým záverom dospel napr. aj Krajský súd v Košiciach v uznesení sp.zn. 17CoE/1/2017 z 07.06.2017, keď uviedol, že najneskôr sa všetky úroky z omeškania premlčia spolu s pohľadávkou a iný výklad by mal za následok, že napriek premlčaniu práva na splnenie hlavného záväzku by bol dlžník prostredníctvom vedľajšieho záväzku na zaplatenie úrokov z omeškania po dobu časovo neobmedzenú donucovaný na plnenie hlavného záväzku, čím by sa negovali právne dôsledky vyplývajúce z inštitútu premlčania a súčasne by sa nerešpektoval jeden zo základných princípov súkromného práva „bdelým patrí právo“. K podobným záverom dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení 23CoE/72/2012 z 21.03.2014, keď uviedol, že prijatie argumentácie, že nárok na úroky z omeškania prináleží veriteľovi 3 roky spätne pred podaním žaloby a to napriek premlčaniu istiny pohľadávky, by znamenalo, že vždy bude existovať „trojročný blok úrokov z omeškania“, ktorý by existoval izolovane a v podstate by bolo na vôli oprávneného, kedy by sa domáhal ich zaplatenia, pričom takáto „nadčasová“ povaha nie je právne udržateľná, nakoľko by znamenala nepostihnuteľnosť istej časti úrokov z omeškania inštitútom premlčania.

31. Pre dôvodne vznesenú námietku premlčania nebolo potrebné a ani hospodárne vykonávať ďalšie dokazovanie a súdnu kontrolu ohľadom neprijateľných (neplatných zmluvných podmienok) v Zmluve o pôžičke.

32. Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách konaniach, žalovanému by bolo možné pričítať len zavinenie zastavenia v časti o zaplatenia 100 Eur a to z dôvodu čiastkových úhrad po podaní žaloby, konkrétne dňa 11.07.2018 v sume 20 Eur; dňa 13.08.2018 v sume 20 Eur; dňa 19.09.2018 v sume 20 Eur; dňa 11.10.2018 v sume 20 Eur a dňa 12.11.2018 v sume 20 Eur (pozn. súdu - nie je teda pravdivé tvrdenie, že žalovaný vykonal po podaní žaloby úhrady až v sume 140 Eur). V ostanej časti mal úspech žalovaný a teda žalobca mal v spore úspech len 3,08 % a žalovaný mal v spore úspech až 96,92 % a preto by mu mal byť v zmysle § 255 CSP priznaný nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania.

Nakoľko však žalovanému preukázateľne v spore žiadne trov nevznikli a ich náhradu na pojednávaní ani nepožadoval, súd mu v zmysle § 257 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (výrok III.). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp .zn. 7Cdo/14/2018 z 28.02.2018, podľa ktorého „ak podľa obsahu spisu strane žiadne trov nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP (procesná ekonómia) rozhodnúť tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.